

KARTA OPISU MODUŁU KSZTAŁCENIA		
Nazwa modułu/przedmiotu Wytrzymałość materiałów II		Kod 1010604241010214572
Kierunek studiów Mechanika i Budowa Maszyn	Profil kształcenia (ogólnoakademicki, praktyczny) ogólnoakademicki	Rok / Semestr 2 / 4
Ścieżka obieralności/specjalność -	Przedmiot oferowany w języku: polski	Kurs (obligatoryjny/obieralny) obligatoryjny
Stopień studiów: I stopień	Forma studiów (stacjonarna/niestacjonarna) niestacjonarna	
Godziny Wykłady: 18 Ćwiczenia: 9 Laboratoria: 9 Projekty/seminaria: -		Liczba punktów 5
Status przedmiotu w programie studiów (podstawowy, kierunkowy, inny) inny		(ogólnouczelniany, z innego kierunku) ogólnouczelniany
Obszar(y) kształcenia i dziedzina(y) nauki i sztuki nauki techniczne nauki techniczne		Podział ECTS (liczba i %) 100 5% 100 5%
Odpowiedzialny za przedmiot / wykładowca: Piotr Kędzia email: piotr.kedzia@put.poznan.pl tel. +48 61 665 20 44 Wydział Budowy Maszyn i Zarządzania https://www.dmf.put.poznan.pl/		
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych:		
1	Wiedza:	Podstawowa z zakresu matematyki, wytrzymałości materiałów, grafiki inżynierskiej i innych obszarów kształcenia w zakresie kierunku studiów. Uporządkowana wiedza teoretyczna z zakresu kierunku studiów.
2	Umiejętności:	Rozwiązywania podstawowych zadań z geometrii i analizy matematycznej. Rozwiązywanie podstawowych zagadnień mechaniki ciała stałego. Umiejętność wyszukiwania niezbędnych informacji w literaturze, bazach danych i katalogach. Posługiwanie się technikami informacyjno-komunikacyjnymi właściwymi do realizacji zadań inżynierskich. Umiejętność samodzielnej nauki.
3	Kompetencje społeczne	Zrozumienie potrzeby uczenia się przez całe życie i pozyskiwania nowej wiedzy. Zrozumienie ogólnospołecznych skutków działalności inżynierskiej. Zrozumienie potrzeby podjęcia współpracy zespołowej. Student ma świadomość wzajemnych zależności pomiędzy wiedzą matematyczną, fizyczną i naukami technicznymi.
Cel przedmiotu: Poznanie metod badania wytrzymałości materiałów i sprawdzania wytrzymałości konstrukcji. Opanowanie podstawowych zasad z zakresu mechaniki i analizy wytrzymałościowej. Poznanie teoretycznych i praktycznych problemów związanych z analizą wytrzymałościową w oparciu o właściwości mechaniczne materiałów, jako podstawy do właściwego projektowania konstrukcji. Przekazanie w zrozumiałej formie wybranych zagadnień wytrzymałościowych, tj. modelowania układów statycznie niewyznaczalnych czy rozwiązywanie problemów wytrzymałości złożonej. Wskazanie na ograniczenia niezbędne w konstruowaniu z uwagi na bezpieczeństwo i niezawodność, przepisy, normy. Wskazanie na obszary rozwiązań dopuszczalnych oraz efektywne rozwiązania problemu. Uświadomienie złożoności konstruowania: konieczność budowy i badań prototypów, sformułowanie warunków bezpiecznej eksploatacji, konieczność systemowego ujęcia problemów.		
Efekty kształcenia i odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia		
Wiedza:		

<p>1. ma wiedzę w zakresie fizyki, obejmującą podstawy mechaniki klasycznej, fizyki ciała stałego, niezbędną do zrozumienia wykładów specjalistycznych w zakresie teorii materiałów konstrukcyjnych - [K1A_W02]</p> <p>2. ma podstawową wiedzę w zakresie w zakresie głównych działów mechaniki technicznej: statyki oraz wytrzymałości materiałów, w tym podstaw teorii sprężystości i plastyczności, hipotez wyężeniowych, metod obliczania belek, wałów, połączeń i innych prostych elementów konstrukcyjnych, a także metod badania wytrzymałości materiałów oraz stanu odkształcenia i naprężenia w konstrukcjach - [K1A_W04]</p> <p>3. ma podstawową wiedzę o materiałach metalowych, niemetalowych i kompozytowych stosowanych w budowie maszyn, a w szczególności o ich strukturze, właściwościach - [K1A_W06]</p>
<p>Umiejętności:</p> <p>1. potrafi pozyskiwać informacje z literatury, Internetu, baz danych i innych źródeł. Potrafi integrować uzyskane informacje interpretować i wyciągać z nich wnioski oraz tworzyć i uzasadniać opinie - [K1A_U04]</p> <p>2. potrafi korzystać ze wzorów i tabel, obliczeń technicznych i ekonomicznych za pomocą arkusza kalkulacyjnego i prowadzenia prostej relacyjnej bazy danych - [K1A_U05]</p>
<p>Kompetencje społeczne:</p> <p>1. rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie; potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób - [K1A_K01]</p> <p>2. ma świadomość ważności i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko, i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje - [K1A_K02]</p> <p>3. potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role - [K1A_K03]</p>

Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia	
<p>Egzamin- 5 zagadnień teoretycznych, 2 zagadnienia obliczeniowe: <50% - ndst, >51-60% - dst, >61-70% - dst plus, >71-80% - db, >81-90% - db plus, >91% - bdb</p> <p>Zaliczenie ćwiczeń rachunkowych (sprawdzian na ostatnich zajęciach): - <50% - ndst, >51-60% - dst, >61-70% - dst plus, >71-80% - db, >81-90% - db plus, >91% - bdb</p> <p>Zaliczenie laboratorium- wykonanie obowiązujących ćwiczeń i oddanie sprawozdań, odpowiedź ustna.</p>	
Treści programowe	
<p>Wykład: Skręcanie wałów i prętów o przekroju prostokątnym, cienkościennym otwartym i zamkniętym. Zginanie belek o stałej i zmiennej sztywności. Wykresy momentów gnących i sił poprzecznych w belkach zginanych. Naprężenia normalne i styczne w zginanych belkach. Deformacja belek (ugięcie i kąt obrotu): metoda analityczna dwukrotnego całkowania, metoda Clebscha. Rozwiązywanie belek statycznie niewyznaczalnych: metody analityczne, metoda Clebscha. Wytrzymałość złożona: ściskanie (rozciąganie) ze zginaniem oraz skręcanie ze zginaniem.</p> <p>Laboratorium: Statyczna próba rozciągania, Pomiar twardości sposobami: Brinella, Vickersa oraz Poldi, Pomiar twardości sposobem Rockwella i Pomiar mikrotwardości sposobem Vickersa, Zmęczenie materiałów (Próba Locatiego), Statyczne pomiary tensometryczne: Pomiar naprężeń w zbiorniku cienkościennym, Charakterystyka sprężyn, Próba udarowego zginania.</p>	
<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> Zielnica J., Wytrzymałość Materiałów, WPP, wyd. III, Poznań 2000. Ostwald M., Podstawy wytrzymałości materiałów, Wydawnictwo PP, Poznań, 2007. Magnucki K., Szyć W., Wytrzymałość materiałów w zadaniach: pręty, płyty i powłoki obrotowe, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2000. Leyko J., Mechanika ogólna t.1, PWN, Warszawa, 1997 Jakubowicz A., Orłoś Z., Wytrzymałość materiałów, WNT, Warszawa, 1984 	
<p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> Banasik M., Grossman K., Trombski M., Zbiór zadań z wytrzymałości materiałów. PWN 1992 Osiński Z., Mechanika ogólna, PWN, Warszawa, 1994 Ostwald M., Wytrzymałość materiałów. Zbiór zadań. Wydawnictwo PP, Poznań, 2008 Dyląg Z., Jakubowicz A., Orłoś Z., Wytrzymałość materiałów t.1 i 2, WNT, Warszawa, 2000 Niezdziński M. E., Niezdziński T., Wzory, wykresy i tablice wytrzymałościowe, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne Warszawa 2004. Willems N., Easley T. J., Rolfe S. T., Strength of Materials, Mc GrawHill Book Company, 1981 Gere M., Timoshenko S., Mechanics of Materials, PWS-Kent Publishing Company, Boston, 1984. 	
Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta	
Czynność	Czas (godz.)

1. Wykłady	18	
2. Ćwiczenia	9	
3. Laboratoria	9	
4. Konsultacje	2	
5. Przygotowanie do ćwiczeń	10	
6. Przygotowanie do kolokwίων (sprawdzianów)	10	
7. Przygotowanie do laboratorium	10	
8. Przygotowanie do egzaminu	20	
Obciążenie pracą studenta		
forma aktywności	godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	88	5
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	38	2
Zajęcia o charakterze praktycznym	50	3